

T.

Alkotmánybíróság részére

a hianypotlas@mkab.hu e-mail cím útján

Ügyszám: IV/2278/2022

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám:	IV/2278-2/2022	
Érkezett:	2022 DEC 05. e-mail	
Példány:	1	Kezelőiroda:
Melléklet:	1 db	du

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott dr. Litresits András ügyvéd

által képviselt **Budapest Főváros XV. Kerület Rákospalota, Pestújhely, Újpalotai Polgármesteri Hivatala**

korábbi alperes, mint **indítványozó** az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-a alapján az alábbi

kiegészítésekkel egységes szerkezetbe foglalt
alkotmányjogi panaszt

terjesztjük elő.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Kúria Kfv.VII.45.167/2022/5.** számú **ítéletének** (és a Fővárosi Törvényszék 16.K.707.385/2020/38. számú ítéletének) alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Felperes **2014. december 15.** napjától állt határozatlan időtartamú **közszolgálati jogviszonyban** az alperessel, 2017. január 04. napjától főosztályvezető munkakörben dolgozott. A felek a közszolgálati jogviszonyt 2020. október 22. napján közös megegyezéssel megszüntették.

Alperes a **2020. szeptember 07.** napján kelt intézkedésével **írásbeli figyelmeztetésben** részesítette felperest a közszolgálati jogviszonyból származó kötelezettsége vétkes megszegése miatt.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
	Ügyszám:
Felperes 2020. október 06. napján keresetet terjesztett elő, amelyben az írásbeli figyelmeztetés megsemmisítését, valamint az alperes perköltségben marasztalását kérte.	
Az elsőfokú bíróság a 2022. február 15. napján kelt 16.K.707.385/2020/38. számú ítéletével a 9/24-1/2020. számú írásbeli figyelmeztetését megsemmisítette és kötelezte alperest a perköltség megfizetésére.	

Az elsőfokú ítélettel szemben alperes **2022. március 23.** napján **felülvizsgálati kérelmet** terjesztett elő, amelyben annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az eljárás megszüntetését, másodlagosan felperes keresetének teljes körű elutasítását és perköltségben marasztalását kérte.

A **Kúria** a Fővárosi Törvényszék 16.K.707.385/2020/38. számú ítéletét **hatályában fenntartotta.**

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Tájékoztatjuk a t. Alkotmánybíróságot, hogy a bírói úton rendelkezésre álló valamennyi jogorvoslati lehetőséget **kimerítettük.**

A Kúria 2022. június 14. napján kelt **Kfv.VII.45.167/2022/5.** számú ítélete ellen felülvizsgálatnak nincs helye a Kp 116. § d) pontja alapján.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria 2022. június 14. napján kelt Kfv.VII.45.167/2022/5. számú ítéletét **2022. július 21.** napján **vette át** az alulírott ügyvédi iroda nevében személyesen eljáró ügyvéd elektronikus kézbesítés alkalmával, ezért a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló 60 napos törvényes határidő **2022. szeptember 19.** napján (hétfőn) jár/na le.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítványozói jogosultságunkat az **Abtv. 27. §**-ára alapítjuk, figyelemmel arra, hogy a jelen indítvánnyal érintett alaptörvény-ellenes bírói döntés az eljárásban, alapvető jogaink, az Alaptörvényben biztosított jogaink sérelmeivel születtek.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

Az elsőfokú ítélet, valamint a Kúria ítélete sérti az indítványozónak (továbbá az indítványozó alkalmazásában álló személyeknek) az Alaptörvény XX. cikkében foglalt **egészséghez való**

jogát és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében elismert, **tisztességes jogorvoslati eljáráshoz fűződő jogát**, valamint az Alaptörvény 28. cikkében rögzített **józan észbe** ütközik, ezért az alaptörvény-ellenes.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

XX. cikk

(1) Mindenkinek joga van **a testi és lelki egészséghez**.

XXI. cikk

(1) Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy **valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.**

(7) **Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen** az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a **jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával** és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a **közjónak megfelelő**, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Abtv. 29. §

„Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést **érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség**, vagy **alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés** esetén fogadja be.”

Abtv. 52. § (1b)

„Az (1a) bekezdésben foglalt eseteken kívül a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli

b) az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét,”

7/2013. (III.1.) AB határozat

„[34] Ehhez képest az Alkotmánybíróság által vizsgált, az **Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye** a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti.

A tisztességes eljárásból fakadó elvárás tehát az eljárási szabályok Alaptörvénynek megfelelő alkalmazása, ami a jogállami keretek között működő bíróságok feladata. Az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit **kellő alapossággal megvizsgálja**, és ennek értékeléséről **határozatában számot adjon**.

[38] 2. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő jog azt a minimális tartalmi követelményt állítja az adóigazgatási eljárásban hozott határozatot felülvizsgáló bírói döntés indokolásával szemben, hogy az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően az határozat törvényességét érintő lényeges kérdéseit **kellő mélységben** vizsgálja meg, és ennek **indokait döntésében részletesen** mutassa be.”

3/2015. (II. 2.) AB határozat

„[21] ...Az alapjog-korlátozásnak ez a tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, ugyanakkor hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg. E követelményből - az **Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel** - a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgástér keretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák.”

20/2017. (VII. 18.) AB határozat

„[23] A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. **A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja.** Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.”

A jogerős ítélet indokolásában (ld. [31]) foglaltak szerint „Azzal, hogy a felperes csak 2020. szeptember 4-én – amikor már ő maga is fertőzött volt – tájékoztatta az alperest érintettségéről, az **Együttes utasítás 2.§ 5. pontja a) alpontja megsértését jelenti.**”

Ezt követően a bíróság a leírtakkal ellentétes következtetést vont le a megállapított tényállásból miszerint (ld. [39]) „A fentiekre figyelemmel a bíróság azt állapította meg, hogy az írásbeli **figyelmeztetésben foglalt okok nagy része nem valós, nem okszerű, a rendelkező rész és az indokolás között ellentmondás van, ebből kifolyólag nem felelnek meg a világosság követelményének sem.**”

Mint már a korábbiakban is hivatkoztunk rá, az elsőfokú bíróság a fentiek ismeretében kifejtett álláspontja, miszerint az írásbeli figyelmeztetésben írt okok nagy része nem valós, nem okszerű, a figyelmeztetés a rendelkező rész és az indokolás között ellentmondás miatt nem felel meg a világos indokolás követelményének sem, **sérti az alperes tisztességes eljáráshoz való jogát.** Annak ellenére, hogy a Kúria hatályában fenntartotta a jogerős ítéletet, az alábbi helytálló következtetést vonta le (ld. /5. számú ítéletének [41] pontja):

„A figyelmeztetés indokolása – az elsőfokú bíróság következtetésével szemben – valós tényeken alapul, a Kttv. 76. § (1) bekezdés e) pontját, a mások egészségét **veszélyeztető magatartástól való tartózkodás tilalmát érvényesítő munkáltatói utasítás felperes általi megsértése megállapítható.**”

A Kúria ítéletének indokolásában foglaltak szerint (ld. [50] bekezdése):

„A fentieket összefoglalva, a **hivatásetikai eljárás lefolytatása nélkül** etikai büntetést, fegyelmi eljárás lefolytatása nélkül fegyelmi büntetést kiszabni nem lehet, illetve a köztisztviselővel szemben írásbeli figyelmeztetés fegyelmi büntetesként nem szabható ki; a munkáltatói jogkör gyakorlója írásbeli figyelmeztetést kizárólag a munkáltatói utasítási jogkörön belül adhat ki.”

A felülvizsgálati kérelem tartalmi elemeinek figyelmen kívül hagyásával, az alperes jogsértésének megállapítása mellett csupán a kötelező hivatásetikai eljárás hiánya miatti visszautasítással a Kúria megsértette az Alaptörvény XXVIII. cikkében foglalt **tisztességes eljáráshoz való jogunkat**, valamint az Alaptörvény XX. cikkében foglalt az alperes alkalmazásában állók **egészséghez való jogának sérelmét** eredményezte.

A t. Alkotmánybíróság hiánypótlásra történő felhívásában azt sérelmezi, hogy alkotmányjogi panaszunk nem tartalmaz kellően részletes, alapjogi érveléssel is ellátott indokolást arra tekintettel, hogy a bírói döntések miatt ellentétesek az Alaptörvény hivatkozott rendelkezéseivel.

Álláspontunk szerint a megjelölt alapjog sérelem, az Alaptörvény XX. cikkében foglalt testi és lelki egészséghez való jog ugyan valóban egy személyhez fűződő jog, ugyanakkor Budapest Főváros XV. Kerület Rákospalota, Pestújhely, Újpalotai Polgármesteri Hivatala, mint munkáltató köteles biztosítani az alkalmazásában álló személyek ezen alapjoghoz való jogát.

Hivatkozunk a 3311/2019. (XI. 21.) AB határozat indokolásának [36] bekezdésében rögzítettekre, miszerint:

„Ha ezeknek az Alaptörvényben biztosított jogoknak a védelme érdekében az önkormányzatok nem tudnának az Alkotmánybírósághoz fordulni, akkor azzal kiszolgáltatottá válnának az egyes államhatalmi szerveknek, különösen a végrehajtó hatalom központi szerveinek, valamint az alaptörvény-ellenes bírósági döntéseknek. Azt is hangsúlyozza azonban az Alkotmánybíróság, hogy a törvényhozó hatalommal szemben ezek a rendelkezések csak korlátozottan védelemre adnak lehetőséget, tekintettel arra, hogy eleve törvény keretei között léteznek. Ennélfogva a törvényhozó hatalommal szemben csak azok kiüresítése lehet az alaptörvény-ellenesség mércéje.”

A személyes érintettség körében hivatkozunk a 3328/2018. (X. 16.) AB végzés indokolásában foglaltakra, amely szerint

„[8] A személyes érintettség az érintett saját alapjogában való sérelmét jelenti. Egy indítványozó azonban nem csak akkor lehet személyesen érintett, ha ő a norma címzettje. A személyes érintettség követelménye akkor teljesül, ha az indítványozó alapjogi pozíciója és a norma között szoros kapcsolat áll fenn (3110/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [28]). Az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdése szerinti egészséges környezethez való jog, és az annak részét képező visszalépés tilalmának elve egyaránt vonatkozik a környezetre vonatkozó anyagi jogi, eljárási és szervezeti szabályozásra, tekintettel arra, hogy ezek együttesen biztosíthatják csak az elv maradéktalan, az Alaptörvényből következő érvényesülését (3223/2017. (IX. 25.) AB határozat, Indokolás [28]).

Mindez azt jelenti, hogy adott esetben, különösen valamely eljárási vagy szervezeti szabályozás változása esetén jogi személyek esetében is teljesülhet a személyes érintettség követelménye az Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdésével összefüggésben.”

Az Alaptörvényben garantált alapjogok biztosítása az állam intézményvédelmi kötelezettsége. Az alapjog biztosítása érdekében az államnak aktív magatartást kell tanúsítania. Az állam intézményvédelmi kötelezettségéből következik, hogy nem gördíthet olyan akadályt az alapjog gyakorlása elé, amely az alapjog érvényesülését alaptörvény-ellenesen korlátozná.

Ezt az értelmezést támasztja alá az Alapvető Jogok Biztosának AJB-320/2021. számú ügyben kiadott jelentése, amely szerint: "Az Alaptörvény az egészséges környezethez, valamint az egészséghez való két alapvető jogon keresztül közvetlen kapcsolatot teremt a környezet állapota és az ember testi, lelki egészsége között. Így az ezen alapvető jogokkal kapcsolatos kérdéseket mindig vizsgálni kell az állami szervek környezetvédelmi intézkedések tételére vonatkozó kötelessége oldaláról is." Ezek alapján az egyéni egészségi állapot és az egészséges környezethez való jog biztosítása érdekében kötelessége a helyi önkormányzatnak fellépnie, amely csak akként lehetséges, ha a fellépésre való képessége megvan, amely csak akként lehetséges, hogy az egészséges környezethez való jog védelme érdekében maga is alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz.

Ezzel azonos álláspont olvasható Sulyok Katalin „A környezet védelme és az Alaptörvény P) cikke az Alkotmánybíróság gyakorlatában” (ABSz, 2019/1., 20-31. o.) című szakkikében, miszerint „Végül a két alaptörvényi rendelkezés kapcsolata tekintetében hangsúlyozandó, hogy a XXI. cikk és a P) cikk érvényesülése egymást kölcsönösen feltételezi. Egyrészt a P) cikk (1) bekezdése "államcél fogalmaz meg, aminek elérését szolgálja a XXI. cikk (1) bekezdéséből levezetett alapjog biztosítása és érvényesítése". [ld. 16/2015. (VI. 5.) AB határozat, Indokolás [109] bekezdése] Másrészt vice versa, az egészséges környezethez való alapjog intézményvédelmi garanciáinak egyik pillére maga a P) cikkben foglalt alkotmányos felelősség. [ld. 3104/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [37] bekezdése) Ez a szoros viszony is magyarázza, hogy az alkotmánybírósági határozatok igen gyakran együtt hivatkozzák e két rendelkezést.", azaz megállapítható, hogy ezen megfogalmazásban az államcél elérése az indítványozó zuglói önkormányzatot is kötelezi, azzal, hogy a jelen panasszal támadott jogszabályok az intézményvédelmi garanciáinak olyan pillére, amely a természetes és épített környezet, a nemzet közös, természeti és kulturális öröksége értékeinek védelmét, fenntartását és a jövő nemzedékek számára való megőrzését az állam és mindenki általános alkotmányos felelősségeként állapítja meg és Alaptörvényből fakadó kötelességévé teszi." (ld. 3104/2017. (V. 8.) AB határozat indokolás [37] bekezdése).

Kiemeljük, hogy az **Alaptörvény 28. cikke** és a Kp. 6. §-a és a Kp. 28. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó **Pp.** alábbi **preambulumának** sem felel meg a Kúria végzése:

„Az Országgyűlés

a magyar perjogi hagyományokra és az európai jogfejlődés vívmányaira építő, a felek felelős pervitelén és a bíróság aktív pervezetésén alapuló, a koncentrált per feltételeit biztosító szabályozás megteremtése céljából,

a polgárok szolgálatát biztosító, a közjónak és a józan észnek megfelelő jogalkalmazás eszméjétől vezérelve,

a magánjogi jogviták tisztességes eljárás elvén nyugvó rendezése és az anyagi jogok hatékony érvényre juttatása érdekében

az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdése végrehajtására a következő törvényt alkotja:”

Kiemeljük, hogy sem a polgárok (főleg nem az indítványozó alkalmazásában álló személyek) szolgálatát nem biztosítja, sem a közjónak, sem a józan észnek nem felel meg a Kúria ítélete, amikor ítéletének meghozatala során a **céltalan formalizmus** érvényre juttatása vezette, abszurd és nonszensz, hogy azért tartotta fenn hatályában az alapjogsértő ítéletet, mert a jogsértés egyértelmű megállapítása mellett **nem került sor a hivatásetikai eljárás lefolytatására.**

Sem az elsőfokú bíróság, sem pedig a Kúria nem adta magyarázatát annak indokolásában, hogy **miért nem vette figyelembe a felperes jogsértésének tényét**, valamint azt, hogy álláspontunk szerint az egészséghez való jog sokrétű és megsértése egyszerre alapozza meg az **Alaptörvényben foglalt alapjog sérelmét**, valamint többek között a **hivatásetikai alapelvek sérelmét is.**

Mint az ismeretes, az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében foglaltak értelmében „*alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a **feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható***”; mint arra a **3/2015. (II. 2.) AB határozat [21] pontja** is rávilágított, hogy a jogalkalmazóknak “[...] Az alapjog-korlátozásnak ez a tesztje mindenekelőtt a jogalkotót kötelezi, ugyanakkor hatáskörükhöz igazodva a jogalkalmazókkal szemben is alkotmányos követelményt fogalmaz meg. E követelményből - az Alaptörvény 28. cikkére is tekintettel - a bíróságoknak az a kötelezettsége adódik, hogy ha olyan jogszabályt értelmeznek, amely valamely alapjog gyakorlását korlátozza, akkor a jogszabály engedte értelmezési mozgástér keretein belül az érintett alapjog korlátozását kizárólag a **szükséges és arányos mértékű beavatkozás szintjére szorítsák.**”

A <https://koronavirus.gov.hu/> oldalról most lementett és csatolt adatok alapján (8.025 - Budapest, 39.384 - Vidék, így összesen) **47.409 fő honfitársunk hunyt el a koronavírus (COVID) miatt**, így köztudomású tény, hogy a pandémiás helyzetben az alperesnek nemcsak joga, hanem **erkölcsi kötelezettsége** volt felperest figyelmeztetésben részesíteni, amiért alperesi munkatársainak egészséget kockáztatva aznap is megjelent az alperesi munkahelyén, amikor már tudomással bírt arról, hogy nagykorú ikergyermekeinek COVID teszt elvégzése szükséges.

Álláspontunk szerint egy járványhelyzet idején a munkavállalók és egyéb alperes alkalmazásában álló személyek egészségének megőrzése érdekében a tájékoztatási kötelezettség előírásban foglaltak szerinti betartása feltétlenül szükséges, ennek figyelmen kívül hagyása pedig a hivatásetikai alapelvek megsértésén túl ellentétes az Alaptörvény által deklarált egészséghez való alapjoggal is.

A tisztességes eljáráshoz való jogunk megsértése:

A jogerős ítélet és a Kúria ítélete a figyelmeztetés megsemmisítésével álláspontunk szerint **aránytalan mértékben korlátozza a kérelmező** és a kérelmező alkalmazásában álló személyek **alapjogait**, ugyanis **lényegében lehetőséget biztosít a tájékoztatási kötelezettség felületes teljesítésére és a hivatásetikai alapelvek figyelmen kívül hagyására.**

Abszurd, nonszensz és a józan ésszel ellentétes, hogy a munkáltató nem részesítheti írásbeli figyelmeztetésben a jogsértő módon eljáró, mások egészségét veszélyeztető köztisztviselőjét. A 2021. március 10-ei beadványunk alapján kiemeljük, hogy a perbeli **írásbeli figyelmeztetés nem képezi a személyi anyag részét** (ld. Kttv. 184. § (1) bekezdése), **azaz felperest semmilyen joghátrány nem érte az alperesi figyelmeztetés miatt.**

A Kúria azért sértette meg az Alaptörvény XXVIII. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogunkat, mert a Kúria az indokolásának [39] bekezdésének első mondatában rögzítette, hogy „A fentiek alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes az Együttes utasítás 2. § 5. pont a) pontjában foglaltakra is figyelemmel megszegte a 3. § 1. és 3. pontjában foglalt kötelezettségét, elmulasztotta annak a ténynek a haladéktalan, a szabályzatban megadott e-mail címre való bejelentését, hogy az elmúlt 14 napban – otthoni karanténba vonulásra alapot adóan – koronavírussal fertőzött személlyel került kapcsolatba.”, mindezek ellenére az ezen egyértelmű felperesi mulasztáson alapuló alperesi figyelmeztetés megsemmisítését hatályában fenntartotta.

A Kúria az [52] bekezdésben rögzítette a döntés elvi tartalmát, miszerint

„A köztisztviselővel szemben hivatásetikai eljárás lefolytatása nélkül etikai büntetést, fegyelmi eljárás lefolytatása nélkül fegyelmi büntetést kiszabni nem lehet; írásbeli figyelmeztetés fegyelmi büntetésként nem szabható ki; a munkáltatói jogkör gyakorlója írásbeli figyelmeztetést kizárólag a munkáltatói utasítási jogkörön belül adhat ki.”

Ezt megelőzően a Kúria a [49] bekezdésben rögzítette, hogy „A munkáltató az utasítási jogából eredően – szóban vagy írásban – bármikor felhívhatja a köztisztviselő figyelmét a jogviszonyból származó kötelezettségei teljesítésével kapcsolatos, általa helytelennek tartott magatartásra (a perbeli Kfv.VII.45.167/2022/5. esetben az Együttes utasításban foglaltak szerinti bejelentési kötelezettség teljesítésére). Azellenkező álláspont elzárná a munkáltatót a nem megfelelő munkavégzés jelzésétől és bírálatától, illetőleg kizárólag fegyelmi büntetés alkalmazásával nyílna erre lehetőség. Mindez nemcsak lehetővé, de adott esetben szükségessé is teszi, hogy a munkáltató felróhassa a köztisztviselőnek az utasítástól eltérő munkavégzést, illetve magatartást.”

Ezzel és a tisztességes eljárással és a józan észsel szemben a Kúria a [50] bekezdésben azt rögzítette, hogy „A fentieket összefoglalva, a hivatásetikai eljárás lefolytatása nélkül etikai büntetést, fegyelmi eljárás lefolytatása nélkül fegyelmi büntetést kiszabni nem lehet, illetve a köztisztviselővel szemben írásbeli figyelmeztetés fegyelmi büntetésként nem szabható ki; a munkáltatói jogkör gyakorlója írásbeli figyelmeztetést kizárólag a munkáltatói utasítási jogkörön belül adhat ki. A perbeli esetben az alperes – az írásbeli figyelmeztetés tartalma szerint – a Kttv. 76. § (1) bekezdés e) pontjába ütköző vétkes kötelezettségszegés elkövetését róttá a felperes terhére az Együttes utasításába ütköző magatartására (a bejelentési kötelezettség határidőben teljesítésének elmulasztására, a nem az előírás szerinti formában történő bejelentésre, a munkatársak veszélyeztetésére) tekintettel. Ilyen esetben – a fentiekben kifejtettekre figyelemmel – a köztisztviselővel szemben írásbeli figyelmeztetés kiadására nincs törvényes lehetőség.”

Álláspontunk szerint, ha a Kúria a [49] bekezdés végén (helyesen) azt rögzítette, hogy „Mindez nemcsak lehetővé, de adott esetben szükségessé is teszi, hogy a munkáltató felróhassa a köztisztviselőnek az utasítástól eltérő munkavégzést, illetve magatartást.”, akkor álláspontunk szerint azt a tisztességes eljárásba (és a józan észbe és a jogalkotói célba) ütközik, ha Kúria a [50] bekezdés végén úgy foglalt állást, hogy „A perbeli esetben az alperes – az írásbeli figyelmeztetés tartalma szerint – a Kttv. 76. § (1) bekezdés e) pontjába ütköző vétkes kötelezettségszegés elkövetését róttá a felperes terhére az Együttes utasításába ütköző magatartására (a bejelentési kötelezettség határidőben teljesítésének elmulasztására, a nem az előírás szerinti formában történő bejelentésre, a munkatársak veszélyeztetésére) tekintettel.”; hiszen alperes semmi mást nem tett (nem kezdeményezett fegyelmi eljárást, nem mondott fel azonnali hatállyal felperesnek), mint, amit a Kúria maga is szükségesnek tart adott esetben, hogy „a munkáltató felróhassa a köztisztviselőnek az utasítástól eltérő munkavégzést, illetve magatartást”, ha a Kúria szerint ez jogszerű volt, akkor a tisztességes eljárásba ütközik, ha az alperesi írásbeli figyelmeztetést mégis jogszerűtlennek minősítette.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

A jogerős ítélet végrehajtásának **felfüggesztését nem kértük.**

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Az elsőfokú bíróság részére 2020. december 16. napján kelt beadványunkhoz (védirat) mellékeljük az Alkotmánybíróság előtti alkotmányjogi panasz eljárásra is kiterjedő (ld. „Alkotmánybíróságot is ideértve” fordulat) ügyvédi meghatalmazást, **ugyanakkor jelen beadványunkhoz mellékeljük a 2022. december 05. napján kelt, jelen alkotmányjogi panasz eljárásra (hiánypótlásra) is kiterjedő ügyvédi meghatalmazást.**

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése és 68. §-a alapján tájékoztatjuk a t. Alkotmánybíróságot, hogy az indítványunk **nyilvánosságra hozatalához hozzájárulunk.**

Kijelentjük továbbá, hogy az indítványunkban szereplő **adataink** nyilvánosságra hozatalához **hozzájárulunk.**

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

A Kúria Kfv.VII.45.167/2022/5. számú ítélete igazolja (ami az iratanyag részét képezi).

Budapest, 2022. december 05.

Tisztelettel:

Budapest Főváros XV. Kerület Rákospalota, Pestújhely, Újpalotai Polgármesteri Hivatala

indítványozó (alperes)

képv.:

dr. Litresits András ügyvéd

Elektronikusan aláírta:

Dr. Litresits András

(minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírásom elhelyezve jelen oldalon)

ÜGYVÉDI MEGHATALMAZÁS

Alulírott **Budapest Főváros XV. Kerület Rákospalota, Pestújhely, Újpalotai Polgármesteri Hivatala**

mint indítványozó

jelen okirat aláírásával meghatalmazzuk a **Litresits Ügyvédi Irodát** (képviseli: dr. Litresits András ügyvéd:

hogy

jogi képviseletünket az Alkotmánybíróság ügyrendjének 27. § (3) bekezdése alapján

az **Alkotmánybíróság** előtt **IV/2278/2022** ügyszám alatt a **Kúria Kfv.VII.45.167/2022/5.** számú ítéletével (és a Fővárosi Törvényszék **16.K.707.385/2020/38.** számú ítéletével) szemben előterjesztett alkotmányjogi panasz alapján folyamatban lévő **alkotmányjogi panasz eljárás**, valamint az esetleges eljáráson kívüli egyeztetés/ek során

az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvényben (Üttv.) meghatározottak szerint teljes jogkörrel, korlátozásmentesen (ld. Üttv. 34. § (5) bekezdése) ellássa.

A meghatalmazott korábbi jognyilatkozatát, így a 2022. szeptember 19. napján kelt alkotmányjogi panaszt **jóváhagyjuk**.

Az Üttv. 28. § (5) bekezdése alapján a jogi képviselet (megbízás) ellátása során helyettesítésre más ügyvéd és/vagy ügyvédi iroda (alkalmazott ügyvédeket, ügyvédjelölteket is ideértve) is jögsültek.

Jelen meghatalmazás szabályszerűen kézbesített írásbeli visszavonásáig, illetve az ügyvédi megbízás megszűnéséig hatályos.

Alulírott ügyvéd (ügyvédi iroda) az Üttv. 34. § (2) bekezdése alapján a jelen meghatalmazásban foglaltakat elfogadom.

Budapest, 2022. december 05.

Budapest Főváros XV. Kerület Rákospalota, Pestújhely, Újpalotai Polgármesteri Hivatala
képviseli: dr. Kevevári Edit jegyző
MEGHATALMAZÓ

Litresits Ügyvédi Iroda
képviseli: dr. Litresits András ügyvéd
MEGHATALMAZOTT

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/2278-2/2022
Érkezett:	2022 DEC 05.
Példány:	Kezelőiroda:
Melleklet:	db

